

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Segítő kézfogás

A míg gyermekek vagyunk, valaki mindig kézen fog bennünket. Felnőttkorunkban, amikor már képesek vagyunk megállni saját lábunkon, erősek, hatalmasnak érezzük magunkat, mégis — talán éppen ezért — ezerféle utat találunk emberi kapcsolatokhoz, terveink, vagy éppen gondjaink megoldásához. Közeledvén azonban életünk utolsó harmadához, mintha elbizonytalanodnánk, mintha megriktulna körülöttünk a levegő: nyugdíjasként egyedül bizony nehezebben igazodunk el az élet rengetegében. Ilyenkor lenne szükségünk ismét segítő kézfogásra, valakire, aki útjelző táblákkal mutatná, mikor merre kell haladnunk. Még akkor is létszükséglet ez idősebb korban, ha az embernek sikerült megőriznie testi-lelki frissességét, maga az életmódváltozás nehezíti meg a tájékozódást és vet föl eddig ismeretlen dilemmákat.

Ki mondja meg, mit tegyünk, miként éljünk, hogy értékes, tartalmas, mi több, szép legyen az alkony? Hogy megelőzzük az idő előtti elesettséget, hogy a bizonytalanság érzése, a magánytól, a téglenségétől való félelem ne árnyékolja be a hátralevő örömet is ígérhető éveket? Nem kevés embert érintő kérdések ezek, különösen itt, szűkebb pátriánkban. Városunkban 5125 ötven-ötvennégy év közötti nő és 4237 ötvenöt-ötvenkilenc esztendősi férfi él, a nyugdíjkorhatáron túl levők pedig csaknem 34 ezer 500-an vannak. Ez azt jelenti, hogy minden negyedik szegedi lakos élete harmadik harmadába lépett, azaz búcsút intett az ötödik X-nek. Éppen az életnek ebben a harmadik szakaszában esik ki az ember a közösség látószögéből, akkor botorkál tanácstalanul a mindennapok útvesztőiben, amikor éppen a legnagyobb szüksége lenne arra, hogy kézen fogják...

Erthető hát, hogy a gerontológia elvei, célkitűzései egyre nagyobb kényszerítő erővel törnek be a való élet hétköznapijaiba. Az emberi élettartam meghosszabbításával együtt azt is el kellene érünk, hogy ezeket a plusz éveket fizikai és szellemi erők teljében töltsék el szüleink, nagyszüleink. Úgy, hogy minél tovább képesek maradjanak az önmaguk és a társadalom számára hasznos tevékenység elvégzésére, és minél később szoruljanak ápolásra, gondozásra. Nemes feladat ez a gerontológiai tanácsadók, amelyeknek hálózati kiépítését országos szakmai irányelv szorgalmazza. Úttörő vállalkozásba kezdett a városi tanács vb egészségügyi osztálya, amikor valamivel több, mint egy esztendeje gerontológiai tanácsadót létesített Szegeden, a Székely sor 21. szám alatt. Avval a szándékkal látott munkához a két főállású dolgozó, a vezető és a gondozónő, hogy társadalmi munkások segítségével, szociológus, pszichológus, orvos, társadalombiztosítási szakember segítségével már a nyugdíjazás előtt felkarolják a rászorulókat, főlkészítendő őket a másfajta életvitelre. Az okos, tudatos tervezés, az életmód átgondolt megváltoztatása hozzájárul a későbbi kiegyensúlyozottsághoz, a szakmai irányítás és a sok hasznos tanács pedig növeli a biztonság érzését. Mindez jótékony hatásával segíti minél tovább megőrizni az idősödő ember testi-lelki harmóniáját is.

Mi mindent kínál a tanácsadó a hozzá fordulónak? Bárki, állampolgári jogon, kérhet it, tanácsot és konkrét segítséget is, legyenek akár anyagi, akár lelki természetű gondjai. Ha valaki nyugdíjasként dolgozni szeretne, közreműködik a tanácsadó a képzésének, érdeklődési körének megfelelő munka főlkutatásában. Előfordul, hogy a nyugdíjas üres óráit, kihasználatlan energiáit valamilyen szervezetben kívánna hasznosítani, vagy egyszerűen társaságot keres, itt erre is kínálunk lehetőséget. Mindezt az óhaját természetesen úgy képes teljesíteni a tanácsadó, hogy valamennyi munkahellyel, párt- és állami szervezetekkel, egészségügyi, kulturális intézményekkel, valamint a lakossági szolgáltatásokat végző szervezetekkel szoros kapcsolatot épít ki. Az elmúlt egy év alatt rengeteg információt gyűjtöttek össze: adatokat kaptak a vállalatok nyugdíjazás előtt álló dolgozóiról, amellet napra készen tájékozódhatnak egészségnevelési, társadalombiztosítási, munkaügyi kérdésekben, de járatosak a sportfelügyelés, a művelődési központok, utazási irodák stb. munkaterületén is.

S az egy év tapasztalata? Eddig 206 esetben nyújtott segítséget a gerontológiai tanácsadó. Noha aajtaja mindenki előtt tárva-nyitva, viszonylag kevesen kopogtattak be hozzájuk főlvilágosításért, támogatásért. Az ok nyilván újszerűségében, szokatlanságában rejlik, abban, hogy hazánkban még nincs hagyománya az efféle tanácsadásnak. Pedig tanácsra szoruló idős ember bőven akad széles e hazában. Aki tehát 50-en túl gondokkal küszködik, bátran lépje át a Székely sor 21. küszöbét.

A tanácsadó szolgálatait az eddigi tapasztalatok alapján továbbfejlesztik, cél, hogy a jövőben a gyakorlati élet követelményeihez még jobban igazodjék munkájuk. Az egészségügyi osztály inokoltak látja azt is, hogy megvizsgálják egy — a tanácsadóra épülő — gerontológiai gondozó létrehozásának lehetőségét is, amely kiteljesítené a megelőző tevékenységet. Együttes munkájuk alapján bizvást reménykedhetnénk abban, hogy a meghosszabbított öregkor ajándékba kapott éveivel életünk szép és tartalmas napjai gyarapodnak.

Chikán Ágnes

Parkok, ligetek, erdők szépítői

A Várkertben, a Szent György téren már az elmúlt héten, tegnap délelőtt pedig városszerte számtalan lakótelepi parkban, belvárosi téren, peremkerületi erdőben, munkásmozgalmi emlékhelyen találkozhattak az arra járók a városszépítés önkénteseivel. A szegedi tavaszi takarítási akció sikeréhez a körülbelüli számitások szerint vagy 1500-an járultak hozzá. Ennél valójában jóval többre tehető a társadalmi munkások száma, hiszen sokaknak menet közben, a többiek láttán ke-rekedett kedvük, hogy maguk is kapát, gereblyét, metszőollót kapva a kezükbe, lakókörnyezetük csinosítására szánjanak pár órát. Munkatársaink a társadalmi munkaakció több helyszínén jár-tak.

Gereblyével, lapáttal a Vigadónál

Egészségügyiek a társadalmi munkán

Diákok a tölgyesben

Borbély Erika és Szeles Edit tegnapig nem tudta, hol találhatók Szegeden a Sancer-tavak. Azt sem, hogy egyáltalán vannak, meghozza tölgyerdő — szomszédságban, a Szél utcától délre. Korács Angélikának már érdemes volt az emlékeiben kutatnia — gyermekkorában édesapjával kirándultak az egykori téglagyári kubiktavakhoz. S ha egyszer maguk is szülők lesznek az élelmiszeripari szakközépiskola mostani másodikosai, minden bizonytal kiviszik majd gyerekeiket a szabadidőköz-pontba, az állatkertbe, a csónakázótóra...

Talán visszaemlékeznek majd arra az 1984-beli, március 24-i szombatra is, amikor több mint kétszáz iskolatársukkal együtt hordták a gallyakat a városgazdálkodási vállalat sűrűn forduló teherautóira.

A Sancer-tavak környéke még csak a városszépítés önkénteseinek, a „már nem gyerekek még nem felnőtt” KISZ-eseknek a zsvaigásá-tól hangos. Az elmúlt hét

derekán a JATE fiataljai, tegnap az Új Elet Tsz KISZ-tagjai társultak a szakközép-iskolásokhoz, hogy részesedjenek a pihenőerdő kialakításának munkálataiból. A térszbeli helikopteres növényvédő ágazat vezetője, a konyhafőnök, az iskolai KISZ-szervezet patronáló tanárai, s a diákok tegnap, a sétautak helyén gyűjtötték össze a rőzsét, jövőre talán már a leendő tornapálya, a játszótér lesz a munkaterületük.

— Amit lehet, szeretnénk társadalmi munkások közreműködésével megvalósítani itt a Sancer-tavak környékén. Ebben most lelkes segítőtársakra leltünk: az élelmiszeripari leendő szakmunkásaiban — tudtuk meg a csapat irányítóiától. Tóthné Vinnai Annától, a város-gondnokság munkatársától. — Egyébként a leendő szabadidő-parkot, már bekerítettük, s két erdőfelügyelőnk vigyáz arra, hogy amit önkénteseink elvégeztek ne tegyék semmissé a szemete-lők, az erdő hivatlan látogatói...

Kegyess volt az időjárás tegnap ahhoz a mintegy 300 emberhez, aki szombat délelőttjét ajánlotta föl az újszegedi liget szépítéséért. Ragyogó napsütésben — így vidámabb kedvvel is — fogták meg a gereblye, s a lapát végét.

Egy szorgos kis női csapat körül már híre-hamva sem volt száraz levélnek, letört ágának, amikor 10 óra tájt fölkerestük őket.

— Itt fog nyílani a fehér ibolya — mutatta büszkén saját parcellájukat Szabó Irén, az I. számú Postahivatal dolgozója, aki negyedmagával tisztogatta itt a talajt. Néhány lépéssel odébb az Éliker Braun Éva, Teleky Blanka, az újszegedi ABC Október 11. brigádjá, a Széchenyi téri 7-es áruda, a Szivárvány kitérőnél levő üzlet és a Csillag téri ABC dolgozói — zömmel lányok, asszonyok serénykedtek, férjestől, fiastól összesen mintegy ötvenen. Gereblyézték az avart, hordták a gallyakat óriási hegyé növekedett halomba, hogy majd a városgazdálkodási vállalat gépkocsija elszállítsa. Panaszkodtak az asszonyok, hogy a Vigadó mögött, a Vidámpark kerítésének tövében valóságos szemétdombot kellett főlszámolniuk: törtött üveg- és korsódarabok tömkelegétől tisztították meg a talajt. Hasonlóan felelőtlen emberek nyomdokán járt a Postaigazgatóság héttagú géptáviró brigádjá: Ők — a Pósa-brigád kisiparosaival — a megrongált padokat helyezték át és javították meg. A város-gondnokság képviselőinek dicséretét, könyvelhette el a Vidia két szocialista brigádjának — az Egységértésnek és a Március 8-nak — 21 tagja, de éppoly elismerés illeti a tö bieket: a megyei tanács KISZ-esek, a Kórház-rendelőintézet, a Nemzeti Bank és a Centrum Áruház dolgozóinak munkáját, mindenkiét, aki ezen a szép szombat délelőttön oly sokat tett — önzetlenül — városá szépítéséért.

„Kosaras lányok”

A Honvéd téren a Hazafias Népfrent Belvárosi IV/A alapszervezet rendezte takarítási munkaakció serénykedő-it leltük. Astak, gereblyézték, avart és gatz gyűjtöttek anyák és háziasszonyok, a környék lakói a RÓVIKÓT dolgozói. Félszáznál többen voltak, ugyanis ötven szerszámot vettek át és nem jutott mindenkinek. A csapat egy része fát is ültetett, kigyót ugyan nem ölt, mégsem élt hiába...

ZIL és Volvo

Gyenes Kálmán felvétele

Kétezer köbméter földet mozdítottak el helyéről a DÉLÉP társadalmi munkásai, hogy a Gáz utcánál a volt felvonulási területüket rendezzék. Természetesen ZIL-ek, markolók segítették a 135 dolgozót a hatalmas mennyiségű anyag elszállításában, a terület csinosításában. Az idén már második szabadnapjukat adták a fizikai és műszaki dolgozók a városért, mindannyiunkért. Mire taksálják munkájuk értékét? Így válaszoltak: másokért tenni, közügy.